

U Sud časti izabrani su:

- Stjepan Galić – predsjednik
- Tereza Pavelić – zamjenica predsjednika
- Josip Mikšić – sudac 1. stupnja
- Nenad Javoran – sudac 1. stupnja
- Drago Maršanić – sudac 2. stupnja, Mirko Alilović – sudac 2. stupnja i
- Stjepan Bučar – sudac 2. stupnja.

Odvjetnica je pred Sudom časti

- Marija Arnautović, a
- zamjenik odvjetnice Miroslav Pozder (Supina 2004).

2.4. KRATKI ŽIVOTOPISI DOSADAŠNJIH PREDSJEDNIKA HRVATSKOGA GEODETSKOG DRUŠTVA I NJEGOVIH PRETHODNIKA

MATO JANKOVIĆ

Predsjednik Društva geodeta Hrvatske 1952-1956.

Mato Janković (Budva, 28. 6. 1909 – Zagreb, 27. 5. 1991). Gimnaziju i Pomorsku akademiju završio 1929. u Kotoru, a Geodetski odsjek Srednje tehničke škole u Zagrebu 1932. godine. Diplomirao je na Geodetskom odsjeku Visoke tehničke škole u Pragu 1936. godine.

Svoj radni vijek započeo je 1937. na radovima nove katastarske izmjere u Srbiji. Od dolaska u Savsku banovinu 1941. radio je na terenskim radovima triangulacije, poligonometrije i nivelmana za potrebe izmjera gradova te na komasacijskim i vodoprivrednim problemima regulacije Dunava. Nakon II. svjetskog rata radi u Ministarstvu građevina, a zatim i kao šef Odsjeka za triangulaciju i nivelman u Geodetskoj upravi NR Hrvatske.

Sveučilišnu je karijeru započeo 1946. kada je izabran za honorarnog nastavnika na Geodetskom odjelu tadašnjeg Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Za docenta je izabran 1948, a za izvanrednog profesora 1951. Redoviti profesor postao je 1956. godine na tadašnjem Arhitektonsko-građevinsko-

geodetskom fakultetu nakon izradene habilitacije pod naslovom *Prilog poznavanju djelovanja sistematskih pogrešaka u poligonometriji primjenom optičkog mjerenja duljina teodolitom i bazisnom letvom*. Bio je mentor u izradi osam magistarskih radova i sedam doktorskih disertacija.

Prodekan AGG fakulteta bio je 1961-62, na Geodetskom fakultetu prodekan 1963/64, dekan 1964-66, prodekan i predsjednik Savjeta 1966-68. Umirovljen je 1979. godine.

Glavna su područja njegova rada i istraživanja poligonometrija, primjena geodezije u inženjerskim radovima i određivanje deformacija geodetskim metodama. Objavio je više od 300 znanstvenih i stručnih radova. Kapitalno mu je djelo udžbenik *Inženjerska geodezija* u tri dijela s preko tisuću stranica, objavljen između 1966. i 1980. godine.

Geodetski list uređivao je punih 39 godina (1948-86). U tom je razdoblju više stotina autora objavilo oko 1200 znanstvenih i stručnih članaka. To je 39 knjiga s ukupno više od 12 000 stranica.

U okviru saveza GIG-a Jugoslavije njegova aktivnost je višestruka, osobito na planu međunarodne suradnje. Kao delegat SGIGJ-a bio je više godina član stalnog komiteta FIG-a. Njegovom inicijativom na kongesu Federation Internationale des Geometres (FIG) u Beču 1962. osnovano je posebno povjerenstvo FIG-a za inženjersku geodeziju, te je 1965. u Rimu rukovodio radom tog povjerenstva. Proglašen je za počasnog člana Saveza GIG-a Jugoslavije, Saveza inženjera i tehničara Jugoslavije, DIT-a Hrvatske i Saveza GIG-a Hrvatske.

Godišnju nagradu za znanstveni rad *Nikola Tesla* primio je 1974. godine. Odlikovan je Ordenom rada s crvenom zastavom 1975, a 1976. primio je odlikovanje u povodu 30. obljetnice Geodetskog lista (Kapović 1991, Savez GIGJ 1973).

TOMO KADUM

Predsjednik Društva geodeta Hrvatske 1957.

STJEPAN KLAK

Predsjednik Društva geodetskih inženjera i geometara Hrvatske 1958 – 1960.

Stjepan Klak (Zagreb, 17. 10. 1920 – Zagreb, 19. 1. 2000). Gimnaziju završio u Zagrebu, diplomirao 1943. na Kulturnotehničkom i geodetskom

odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Doktorirao 1957. na Arhitektonsko-građevinsko-geodetskom (AGG) fakultetu u Zagrebu s tezom *Utjecaj privlačnog djelovanja Mjeseca i Sunca na nivelman visoke točnosti*.

Do 1946. radi u privatnoj geodetskoj poslovnici, potom u Geozavodu, a od 1949. u geodetskoj upravi NR Hrvatske kao inspektor za radove nove izmjere i nivelmana. Asistent u Zavodu za višu geodeziju Tehničkog fakulteta od 1952. Za docenta na AGG fakultetu izabran 1961, za izvanrednog profesora na Geodetskom fakultetu 1965. i za redovitog profesora 1971. godine.

Starješina Geodetskog odjela AGG fakulteta bio je 1962-63, osnivač i prvi starješina poslijediplomskog studija 1968-70, dekan Geodetskog fakulteta 1972-74, predstojnik Zavoda za višu geodeziju 1975-81. Bio je mentor u izradi 60 diplomskih radova, jednog magistarskog rada i dvije doktorske disertacije. Umirovljen je 1985. godine.

Glavna su područja njegova istraživanja nivelman (geometrijski i barometrijski), gravimetrija, geofizika, utvrđivanje stabilnosti građevinskih objekata, teorija pogrešaka geodetskih mjerenja te postupci njihove obrade i izjednačenja. Objavio 150 znanstvenih i stručnih radova i troja skripta u ukupno osam izdanja.

Od 1950. do 1953. bio je član Redakcijskog odbora, a od 1953. do 1975. tehnički urednik Geodetskog lista, koji je i njegovom zaslugom dosegao zamjernu stručnu razinu, a uspio ga je popularizirati i razmjenjivati za mnoge inozemne stručne časopise. Proglašen je 1965. za počasnog člana SGIGH-a, 1972. počasnim članom SGIGJ-a, a 1979. zaslužnim članom Saveza inženjera i tehničara Jugoslavije.

Nagrađen je Brončanom plaketom s likom Andrije Mohorovičića za dugogodišnji rad u Geodetskom listu. Senat Sveučilišta u Zagrebu izabrao ga je 1996. u počasno zvanje professor emeritus (Feil, Rožić, 2000; Muminagić 1972, Janković 1973, Božićnik 1984).

BRANKO PALČIĆ

Predsjednik Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske 1961 – 1963.

Branko Palčić (Zagreb, 5. 6. 1911– Zagreb, 7. 10. 2005). Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Zagrebu. Na Kulturnotehničkom i geodetskom odjelu

Tehničkog fakulteta u Zagrebu diplomirao je 1936. godine. Stručni ispit za ovlaštenog inženjera položio je 1940. godine.

Na geometarskom odjelu Državne srednje tehničke škole u Zagrebu (danas Geodetskoj tehničkoj školi) počeo je predavati 1942. godine, a od 1947. do 1972. bio je njezin ravnatelj. Predavao je matematiku, nacrtnu geometriju, geodeziju i geodetsko računanje.

Godine 1972. odlazi iz prosvjete i osniva Građevinski centar za elektronsku obradu podataka (GERC), gdje radi do 1978, kada odlazi u mirovinu.

Za počasnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske proglašen je 1969. godine (***) (1969).

VELJKO PETKOVIĆ

Predsjednik Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske 1963 – 1967. i 1969 – 1971.

Veljko Petković (Blato, 20. 8. 1920 – Zagreb, 24. 9. 1997). Na Kulturnotehnički i geodetski odjel Tehničkog fakulteta u Zagrebu upisao se 1939. godine. Godine 1941. prekida studij, vraća se u Dalmaciju i 1942. pristupa NOB-u. Nakon rata nastavlja započeti studij i diplomira 1950.

Za asistenta u Zavodu za višu geodeziju Geodetskog odsjeka Tehničkog fakulteta u Zagrebu izabran je 1950. godine. Habilitirao je u izbornom postupku na AGG fakultetu 1961. Docent je postao 1962, a izvanredni profesor 1971. U mirovinu je otišao 1981. godine.

Od 1976. do 1981. godine, u tri izborna razdoblja, biran je za dekana Geodetskog fakulteta. Izgradnju Opservatorija Hvar Geodetskog fakulteta potiče 1969. godine pa je od početka njegove izgradnje i organizacije biran za rukovodioca, upravitelja i predstojnika (1970-81) Organizira zadrugu za stambenu izgradnju Društva geodeta Hrvatske i postaje njezin predsjednik (1958-61). Zadruga je izgradila zgradu sa 30 stanova.

Glavna su područja njegovoga znanstvenog i stručnog rada elektromagnetsko mjerenje duljina, ispitivanje pomaka brana i problematika snimanja kulturno-povijesnih spomenika i urbanih cjelina za potrebe konzervatorske službe.

Za svoj je rad odlikovan ordenom zasluga za narod i ordenom rada s crvenom zastavom (1980). Proglašen je zaslužnim članom SITH-a 1967, počasnim članom SGIGJ-a 1972. godine, zaslužnim članom SITJ-a 1972, a plaketu SITJ-a primio je 1987. godine. (Cigrovski-Detelić 1996; Muminagić 1972, Janković 1973, Savez GIGJ 1973, *** 1968b).

ROKO ŠKEGRO

Predsjednik Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske 1967 – 1969.

Roko Škegro (Proložac, 15. 8. 1934). Osnovnu školu pohađa u Prološcu, a malu maturu polaže u Imotskom 1949. godine. Srednju tehničku građevinsku školu (hidrosmjer) završio je u Zagrebu 1953. Na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta u Zagrebu diplomirao je 1961. godine.

Kao diplomirani građevinski tehničar neko vrijeme radi u poduzeću Hidrotehna. Nakon završetka studija radi u Vodnoj zajednici Crnac polje u Novoj Gradiški, koja je u sastavu Općeg vodoprivrednog poduzeća Zagreb. Jedno vrijeme je u SSSR-u kao stipendist UN, a 1971. u Španjolskoj specijalizira su u struci za odvodnju i navodnjavanje. Prelazi u poduzeće Vodoprivreda (danas Hrvatske vode) i radi u Interesnoj zajednici sliva Save i radnoj organizaciji za vodno područje sliva rijeke Save, čiji je generalni direktor od 1980. do 1990. godine, kada zbog narušenog zdravlja odlazi u prijevremenu mirovinu.

Predsjednikom općine Črnomerec u Zagrebu postao je 1984. godine. Iste godine imenovan je za člana komisije koja je radila na pripremi i izgradnji objekata za Univerzijadu 1987. godine.

Bio je vrlo aktivan u Savezu geodetskih inženjera i geometara Hrvatske i Jugoslavije, pa je kao njihov predstavnik sudjelovao i na mnogim stručnim konferencijama i kongresima u inozemstvu (Stockholm, Atena, Prag, Bratislava, Varšava). Za predsjednika Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije izabran je 1977. godine.

Za svoj rad dobio je više priznanja i odličja: Orden zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom i Orden rada sa zlatnim vijencem. Proglašen je za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije 1972, Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske 1973. i Saveza inženjera i tehničara Jugoslavije 1975. godine (Hlad 1973, Pezo 1999).

VJEKOSLAV HLAD

Predsjednik Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske 1971 – 1973.

Vjekoslav Hlad (Zagreb, 7. 6. 1928). Osnovnu školu pohađao u Kupljenovu, a gimnaziju u Zagrebu, gdje je maturirao 1948. godine. Diplomirao na Geodetskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu 1954. godine.

Od 1955. do 1960. radi u Uredu za novu izmjeru Zagreb. U Uredu za katastar grada Zagreba, poslije Gradskom zavodu za katastarske i geodetske poslove grada Zagreba radio je od 1961. do 1985. godine. Od 1985. do umirovljenja 1991. direktor je Republičke geodetske uprave.

Od 1963. do 1978. godine radio je kao honorarni asistent za predmet Geodezija na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, a od 1972. do 1978. i na Katedri za nižu geodeziju Geodetskog fakulteta u Zagrebu.

Za vrijeme radnog vijeka radio je na komasacijama katastarskih općina Gunja i Ivankovo u svojstvu rukovodioca radilišta te pomoćnika i direktora Zavoda.

U Savezu geodetskih inženjera i geometara Hrvatske i Jugoslavije obavljao je razne dužnosti pa je bio i predsjednik Komisije za osnovne geodetske radove Jugoslavije. Bio je organizator Prvog susreta geodeta Hrvatske na Plitvicama 1973. godine.

Proglašen je zaslužnim članom Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije 1972, zaslužnim članom Saveza inženjera i tehničara Hrvatske 1973. i zaslužnim članom Saveza inženjera i tehničara Jugoslavije 1987. godine (Hlad 1973, Božićnik 1990). Odlikovan je i Ordenom rada sa zlatnim vijencem.

PAŠKO LOVRIĆ

Predsjednik Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske 1973 – 1975.

Paško Lovrić (Dubrovnik 31. 8. 1931 – Zagreb, 16. 1. 1997). Maturirao je na gimnaziji u Osijeku 1950, a diplomirao na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 1956. Doktorirao je u Bonnu 1972. tezom *Beiträge zur Weiterentwicklung des Jugoslawischen Grundkartenwerkes*. Boravio je četiri puta u Njemačkoj na stručnom i znanstvenom usavršavanju (1962, 1964, 1967, 1970-72.).

Za asistenta kartografskih kolegija na Geodetskom odjelu AGG fakulteta izabran je 1958. Docent na Geodetskom fakultetu u Zagrebu postao je 1973, izvanredni profesor 1978. i redoviti profesor 1984. U trajno zvanje redovitog profesora izabran je 1996.

U 38-godišnjoj nastavničkoj djelatnosti imao je 26 različitih nastavničkih zaduženja. Bio je mentor u izradi 72 diplomska rada, osam magistarskih radova i jedne doktorske disertacije. Njegovi udžbenici *Kartografska reprodukcija* (1983. i 1987) i *Opća kartografija* (1988) prihvaćeni su kao udžbenici i priručnici i izvan matičnog fakulteta, suvremeno su koncipirani i odlikuju se uvijek vrlo jasnim tumačenjem i najsloženijih pojmova.

Pročelnik Zavoda za kartografiju Geodetskog fakulteta bio je 1975-81, 1983-87. i 1991-97. Osim na Geodetskom fakultetu u Zagrebu predavao je i na Fakultetu za arhitekturu, građevinarstvo i geodeziju u Ljubljani 1973/74. i 1976/77, Građevinskom fakultetu u Sarajevu 1976/77, Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu 1979-82. i Agronomskom fakultetu u Zagrebu 1988-96.

U znanstvenom radu dao je važne doprinose teorijskoj kartografiji, geodetskoj i kartografskoj terminologiji, toponomastici, kartografskoj semiologiji, povijesti kartografije i kartografskoj reprodukciji. U stručnom radu, kao glavni urednik, objavio je s koautorima ili suradnicima više od 90 topografskih i tematskih, najčešće turističkih, karata, planova gradova, karata pojedinih regija i nacionalnih parkova te više faksimila starih karata. To su vrhunska djela naše kartografije, što stoje uz bok najboljim ostvarenjima europskih kartografa. Bio je glavni urednik velike kartografske izložbe održane 1994. u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu pod naslovom *Zagreb na geodetsko-katastarskim zemljovidima i u zemljišnim knjigama*.

Aktivno je djelovao u geodetskim i kartografskim udruženjima. Godine 1973. proglašen je za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske. Od 1994. do smrti bio je pročelnik Sekcije za kartografiju Hrvatskoga geodetskog društva.

Odlikovan je Ordenom zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom (1980), te je dobitnik medalje *Dies academicus* Sveučilišta u Zagrebu 1989. Za izvanrednog člana Akademije tehničkih znanosti Hrvatske izabran je 1994. (Frančula 1997).

DRAGUTIN CAR

Predsjednik Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske 1975 – 1978.

Dragutin Car (Sušak, 13. 8. 1925 – Zagreb, 2. 3. 1999). Osnovno je obrazovanje stekao u Sušaku, a srednju geodetsku tehničku školu završava u Zagrebu 1944. Na Geodetskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu diplomirao je 1951. godine.

Krajem 1952. zapošljava se u *Uredu za novu izmjeru zemljišta* u Rijeci. U razdoblju od 1952. do 1956. radi, između ostaloga, i na izmjeri Zameta i Crikvenice. Brzo napreduje u struci, te je 1956. imenovan tehničkim direktorom u svom matičnom uredu. Već 1957. sudjeluje na radovima izmjere u Međimurju, a 1959. godine upravlja radovima nove izmjere Zagreba.

Polovicom 1962. dolazi u Zagreb za prvoga direktora novoutemeljenog Zavoda za fotogrametriju. Bez obzira na gospodarske prilike koje nisu uvijek i u svemu bile povoljne, proširio je poslovanje na sva područja geodezije, te ubrzo doveo poduzeće do zavidne razine i priskrbio mu visok poslovni ugled. Kao direktor uspostavio je vrlo dobru suradnju sa svim vodećim nositeljima gospodarskoga razvoja na području vodoprivrede, energetike, graditeljstva i urbanizma o čemu svjedoče i dobivena pisana priznanja. Pri tome nije ni u jednom trenutku zanemario radove od strateške važnosti za državu. Nakon 25 godina neprekidnog rada u Zavodu za fotogrametriju, 1985. godine otišao je u mirovinu.

Bio je vrlo aktivan i u društvenom radu, te je za taj rad primio i najviša moguća priznanja. SGIG Hrvatske dodijelio mu je na Plitvicama 1973. povelju o izboru za zaslužnog člana. Takva su mu priznanja dodjeljivana i na saveznoj razini, i to 1973. godine povelja za zaslužnog člana, 1977. spomen-plaketa za

rad i zalaganje na unapređenju Saveza i 1986. plaketa za izvanredne rezultate i zasluge u aktivnostima Saveza. Za zaslužnog člana SITH-a proglašen je 1967. (Križaj 1999, *** 1968b).

ANTE ZUJIĆ

Predsjednik Saveza društava geodeta Hrvatske 1978 – 1980.

Ante Zujic (Poljice, 24. 1. 1932). Osnovnu školu pohađao je u Poljicama, a gimnaziju u Imotskom i Sinju. Geodetski tehnikum u Puli završio je 1952. godine. Diplomirao je na Pravnom fakultetu u Splitu 1975. U Zavodu za izmjeru zemljišta Split radio je 1954-59. Od 1959. do 1969. radi u Vojno-građevinskoj direkciji, gdje je bio voditelj odjela za uspostavu vojnog katastra, a potom u Upravi za urbanizam i imovinsko-pravne poslove 1969-80. U Upravi za katastar i geodetske poslove Split radio je od 1980. do umirovljenja 1985. godine. Nakon umirovljenja intenzivno radi kao sudski vještak za

geodeziju.

U Zavodu za izmjeru zemljišta Split radio je prvo na izmjeri grada Splita počevši od omeđavanja, rekognosciranja, razvoja trigonometrijske i poligonske mreže, izmjere, izrade planova, izračuna površina do konačnog crtanog i pisanog operata. Zadnju godinu u Zavodu je radio na komasaciji Sinjskog polja. U Upravi za katastar i geodetske poslove Split radi kao voditelj-referent za rad s organima uprave i pravosuđa u svim komisijama.

Vrlo je aktivan u društvenom radu pa je proglašen za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske 1973, a za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije 1972. godine. Primio je 2006. godine i priznanje Hrvatskoga geodetskog društva za izniman doprinos u radu HGD-a, te promicanju geodetske struke i HGD-a (***) 1969, Muminagić 1972, Janković 1973, Hlad 1973, Božićnik 1990, Nikolić 2006).

RUDOLF KOSOVEC

Predsjednik Saveza društava geodeta Hrvatske 1980 – 1984.

Rudolf Kosovec (Konjščina, 21. 5. 1932). Osnovnu školu pohađao je u Konjščini, a gimnaziju u Zajezdi i Varaždinu. Geodetski tehnikum u Zagrebu

završio je 1952. godine. Polaganjem ispita pri Saveznoj geodetskoj upravi stekao je višu stručnu spremu.

U Uredu za novu izmjeru u Rijeci zaposlio se 1953. godine. Ured se 1962. preimenovao u Zavod za izmjeru zemljišta i postao ustanova sa samostalnim financiranjem, a 1966. Zavod mijenja ime u Geodetski zavod Rijeka. Direktor Geodetskog zavoda bio je 1966-82. U mirovinu je otišao 1989. godine.

Na izmjeri Zadra radio je 1953, Rijeke 1954-56, Zagreba 1958-62 i Pule 1964. Osim izmjere zemljišta radio je i na reviziji i izlaganju katastarskih podataka. U vrijeme kada je bio direktor Geodetskog zavoda u Rijeci, ta tvrtka postiže zapažene rezultate i postaje najuspješnija geodetska tvrtka u bivšoj državi.

Član Upravnog odbora Duštva geodeta Rijeka bio je 1954-1962, a predsjednik Društva 1978-81. Proglašen je za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske i zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije (1985). Primio je 2006. godine i priznanje Hrvatskoga geodetskog društva za izniman doprinos u radu HGD-a, te promicanju geodetske struke i HGD-a (Križaj 1983, Božićnik 1990, Nikolić 2006).

DUŠAN DRAGOJEVIĆ

Predsjednik Saveza društava geodeta Hrvatske 1984 – 1988.

Dušan Dragojević (Petrova Slatina, 10. 6. 1940). Geodetsku tehničku školu u Zagrebu završio je 1960. godine, a potom uz rad i Višu građevinsku školu. Na Geodetskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1982. godine i magistrirao 1991. radom iz područja komasacija.

Radni vijek započeo je u Uredu za novu izmjeru zemljišta, poslije Geodetskom zavodu Osijek. Godine 1976. prelazi u Vodovod, gdje na mjestu rukovoditelja Geodetske službe ostaje do odlaska u mirovinu 2005. godine. U Geodetskom zavodu radio je na izmjeri,

komasacijama zemljišta, osnovnoj državnoj karti, fotogrametriji, inženjerskoj geodeziji (autocesta Zagreb-Karlovac, obilaznica Osijek, kolektor i drugi geodetski poslovi). Radeći u Vodovodu osniva katastar podzemnih instalacija (vodovoda i kanalizacije), rješava imovinske slučajeve prilikom otkupa, izvlaštenja i osnivanja prava služnosti. Na kraju ustrojava GIS vodoopskrbnog sustava vodovoda i kanalizacije.

Bio je član predsjedništva Društva geodeta Slavonije i Baranje, potom od 1984. do 1991. član predsjedništva Saveza društava geodeta Hrvatske i 1984-88. predsjednik Društva. Član predsjedništva Društva geodeta Slavonije i Baranje bio je ponovno 1995-2005. Za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske proglašen je 1981, a za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije 1987. godine. Primio je 2006. godine i priznanje Hrvatskoga geodetskog društva za izniman doprinos u radu HGD-a, te promicanju geodetske struke i HGD-a (Božićnik 1990).

BORIS ŠPIRANEC

Predsjednik Saveza društava geodeta Hrvatske 1988 –1992.

Boris Špiranec (Ivanec, 6. 4. 1939). Osnovnu školu pohađao je u Klenoviku, a nižu gimnaziju u Varaždinu i Krapini. Geodetsku srednju tehničku školu završio je u Zagrebu 1958. godine.

Po završetku školovanja zaposlio se u tadašnjem Birou za komasacije i melioracije u Virovitici, koji je poslije promijenio naziv u Geodetski zavod – Virovitica. Radio je na poslovima komasacija na području bivšeg kotara Virovitica. Nakon položenog stručnog ispita radio je kao rukovodilac radilišta na komasacijama i novoj izmjeri, a od 1966. do 1995. godine obnašao je dužnost direktora Geodetskog zavoda – Virovitica. U mirovinu je otišao 1997. godine.

Godine 1983. pokrenuo je inicijativu za osnivanje Društva geodeta Zajednice općina Bjelovar. Osnivačka skupština održana u Bjelovaru 14. IX. 1983. godine na kojoj je izabran za predsjednika Društva i člana konferencije Saveza društava geodeta Hrvatske. Izabran je i u Predsjedništvo Saveza društava geodeta Hrvatske. U sljedećem mandatu izabran je za predsjednika Saveza društava geodeta Hrvatske i u predsjedništvo SGIGJ.

Nakon osamostaljenja RH sudjelovao je u organizaciji osnivačke skupštine Društva geodeta Županije virovitičko-podravske, koja je održana 15. VI. 1993. godine. Danas je tajnik Društva geodeta Virovitičko-podravske županije.

KREŠIMIR ČOLIĆ

Predsjednik Hrvatskoga geodetskog društva 1993 – 1996.

Krešimir Čolić (Soko Banja, 10. 7. 1938 – Zagreb, 27. 5. 2000). Gimnaziju završio 1956. u Novoj Gradiški, diplomirao 1961. na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta u Zagrebu. Doktorirao 1971. u Bonnu (Landwirtschaftliche Fakultät) tezom *Analytische Fortsetzung von Oberflächenwerten der Schwere nach unten und Bestimmung ihrer Ableitungen im Tunnel*.

Od 1961. do 1963. radi u Uredima za novu izmjeru zemljišta u Zagrebu i Rijeci. Asistent u Zavodu za višu geodeziju Geodetskog fakulteta u Zagrebu od 1963, za docenta izabran 1975, za izvanrednoga profesora 1980, za redovitog profesora 1986. i za redovitog profesora u trajnom zvanju 1995.

Bio je mentor u izradi dva magisterija i jedne doktorske disertacije, dok je tri puta bio komentor doktorskih disertacija svojih suradnika. Osim u Zagrebu predavao je na Geodetskom odsjeku Građevinskog fakulteta u Sarajevu (1984-86) i Institutu za teorijsku geodeziju Tehničkog sveučilišta u Grazu (1993/94).

Od njegovih znanstvenih dostignuća svakako treba istaknuti istraživanje polja sile teže u unutrašnjosti Zemlje do plohe geoida. Osim toga bavio se izračunavanjem topografskih utjecaja na otklon vertikale i silu težu, istraživanjem astrogeodetskog geoida na području bivše Jugoslavije, detaljnim određivanjem polja sile teže na području Hrvatske i Slovenije te korelacijom reljefa Zemljine površine, anomalija sile teže, plohe geoida i Mohorovičićeva diskontinuiteta.

Bio je članom 11 različitih povjerenstava i specijalnih studijskih grupa Međunarodne asocijacije za geodeziju (IAG). Od posebnog je nacionalnog interesa njegova presudna uloga pri uklanjanju tek osamostaljene Republike Hrvatske u Međunarodnu uniju za geodeziju i geofiziku (IUGG). Od osnivanja je prvi dopredsjednik, a potom i predsjednik Hrvatskog povjerenstva za geodeziju i geofiziku pri Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti. Bio je predsjednik i Znanstvenog vijeća za daljinska istraživanja i fotointerpretaciju

HAZU. U samostalnoj Republici Hrvatskoj bio je prvi (1993-1996), a poslije i počasni predsjednik Hrvatskoga geodetskog društva te predsjednik Hrvatskog astronomskog društva. Bio je i glavni urednik Geodetskog lista (1996). Za zaslužnog člana SGIGH-a proglašen je 1986, a priznanje HGD-a dodjeljeno mu je posmrtno 2003. godine.

U prosincu 1992. izabran je za redovitog člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Njemačka akademija znanosti iz Berlina odlikovala ga je 1990. spomen-medaljom J. J. Baeyera. Za vrijedan doprinos znanosti odlikovan je 1998. godine redom Danice Hrvatske s likom Ruđera Boškovića (Medak, Pribičević 2000).

ZDRAVKO KAPOVIĆ

Predsjednik Hrvatskoga geodetskog društva 1996 – 2004.

Zdravko Kapović (Opuzen, 1. 4. 1948). Osnovnu školu završio je u Opuzenu, a gimnaziju u Pločama 1967. Diplomirao je na Geodetskom fakultetu u Zagrebu 1974, magistrirao 1984. i doktorirao 1993. tezom *Prilog određivanju i analizi pomaka i deformacija mostova s posebnim osvrtom na temperaturne utjecaje*.

Od 1974. do 1977. radio je u Zavodu za katastar i geodetske poslove grada Zagreba. Za asistenta u Geodetskom zavodu Geodetskog fakulteta u Zagrebu izabran je 1977. Docent za predmet Inženjerska geodezija je postao 1994, izvanredni profesor 1999. i redoviti profesor 2003. godine. Predavao je *Geodeziju* i na Građevinskom fakultetu u Zagrebu (1987-89).

Voditelj usmjerenja Inženjerska geodezija na dodiplomskom i poslijediplomskom studiju Geodetskog fakulteta bio je 1997-2001, pročelnik Zavoda za inženjersku geodeziju 1995-2001, predsjednik Savjeta fakulteta (1988-1990), član Poslovnog odbora (1990-1991) te dekan Fakulteta 2003-2007.

Bio je mentor dvojici kandidata pri izradi magistarskih radova, mentor dvojici kandidata pri izradi disertacija, a pod njegovim mentorstvom izrađena su 162 diplomska rada. Glavno su područje njegovog znanstvenog rada precizna geodetska terestrička i satelitska mjerenja pri namjerno izazvanim pomacima i deformacijama različitih građevinskih konstrukcija (tzv. probna opterećenja),

poglavito mostova. Dio radova vezan je i uz uspostavu suvremenih geodetskih osnova.

Zahvaljujući višegodišnjoj suradnji s mnogim institucijama sudjelovao je na više od 600 znanstvenostručnih studija u području pomaka i deformacija građevinskih objekata.

Za njegova mandata predsjednika Hrvatskoga geodetskog društva organizirani su Prvi (1997) i Drugi hrvatski kongres o katastru (2001). Bio je jedan od dva glavna urednika zbornika radova oba kongresa. Također za njegova mandata osigurana su financijska sredstva i kupljen vrlo kvalitetan prostor od 60 m² u zgradi Hrvatskog inženjerskog saveza u Zagrebu.

Za zaslužnog člana SDGH-a proglašen je 1986, a za zaslužnog člana SGIGJ-a, 1987. godine. U dva mandata biran je u Upravni odbor Hrvatskoga inženjerskog saveza (Božićnik 1990, Nikolić 2006, URL 6).

PETAR NIKOLIĆ

Predsjednik Hrvatskoga geodetskog društva 2004-

Petar Nikolić (Imotski 1. 2. 1940). Osnovnu školu i gimnaziju pohađa u Imotskom. Diplomirao na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1963.

U srpnju 1963. zapošljava se u katastru Bosanska Gradiška gdje sedam mjeseci radi na poslovima snimanja arheoloških istraživanja na lokaciji Nova Topola. U Zavodu za izmjeru zemljišta Split zaposlio se 1965. Nakon obuke na Geodetskom fakultetu kod prof. Brauma početkom svibnja 1968. osniva u Splitu odjel koji se bavi fotogrametrijom.

Istodobno razvija i osniva grupu za posebna mjerenja koja se bavi pomacima i deformacijama objekata te radi na branama Vlačina, Podgradina, Kazaginac i tlačni cjevovod Manojlovac. Godine 1983. izabran je za tehničkog direktora, a 1. rujna 1987. odlazi na dužnost direktora Zavoda za katastar i geodetske poslove u Trogiru.

Jedan je od osnivača Srednje geodetske škole u Splitu. Na toj školi radi od 1977. do 1987. kao izvanredni profesor predavajući predmete fotogrametriju i geodetsko računanje.

Važniji su mu radovi na mostu za otok Pag, prebacivanje nivelmana na otok Korčulu te izrada grafičkog programa Katozor u suradnji s programerom Zlatkom Modrinićem. Program zaštićen preko Hrvatske autorske agencije uspješno radi u Trogiru, Šibeniku, Drnišu i Kninu te u 20 katastara u Bosni i Hercegovini.

U Hrvatskom geodetskom društvu djeluje od 1965. gdje obavlja niz funkcija: predsjednik je organizacijskog odbora 7. susreta geodeta Hrvatske i 14. susreta geodeta Hrvatske u Trogiru, predsjednik organizacijskog odbora III. Sabora HGD-a u Splitu te član U.O. HGD-a. Za predsjednika geodeta Dalmacije, člana Upravnog odbora Hrvatskoga geodetskoga društva u funkciji dopredsjednika izabran je 1993. Od svibnja 2004. predsjednik je Hrvatskoga geodetskoga društva. Povelju o izboru za zaslužnog člana za izvanredne zasluge na ostvarivanju ciljeva i zadataka Saveza društava geodeta SR Hrvatske dobio je 1981.

2.5. SUSRETI GEODETA

Dan geodeta pod nazivom Prvi susret geodeta Hrvatske održan je u listopadu 1973. na Plitvicama. Nazočno je bilo 600 sudionika. Za vrijeme susreta održana je i prigodna godišnja skupština Saveza GIG-a Hrvatske. Susret je organizacijski provelo Društvo geodetskih inženjera i geometara grada Zagreba (Božićnik 1977a, 1977b).

Drugi susret geodeta Hrvatske održan je 22. i 23. listopada 1976. u hotelu Medena kraj Trogira. Za organizaciju je bilo odgovorno Društvo geodetskih inženjera i geometara grada Splita, a neposredni domaćin je bio grad Trogir. Izdašnu pomoć u organizaciji pružili su općinski Zavodi za katastar i geodetske poslove gradova Trogira i Splita te Zavod za izmjeru zemljišta i Geoprojekt iz Splita. Na tom skupu, uz nazočnost tadašnjeg ministra prosvjete i školstva Stipe Šuvara, održano je savjetovanje o temi Geodetski kadrovi i školstvo. Savjetovanju i 2. susretu prisustvovali su i predstavnici Društva geodeta Poljske i Mađarske. Geodetskih stručnjaka zajedno s članovima obitelji bilo je nazočno 686 (Božićnik 1977a).

Treći susret geodeta Hrvatske posvećen 35. godišnjici oslobođenja Istre, Rijeke, Zadra i otoka, uz stručno savjetovanje Katastar – veza čovjeka i prostora, održan je 20. i 21. listopada 1978. u Poreču. Domaćin 3. susreta bilo je Društvo geodetskih inženjera i geometara Rijeka. Sveukupni broj nazočnih bio je 921, od kojih 634 geodeta (Božićnik 1979).

Četvrti susret geodeta Hrvatske, uz nazočnost 600 sudionika, održan je 23. i 24. listopada 1981. u Osijeku i manjim dijelom u Vukovaru i Vinkovcima. Za susret je tiskana publikacija na 156 stranica (12 referata s temama: Komasacija